

TELMAN ÜMMƏN TİRCANLI

Sözü atma daş kimi

Sözü atma daş kimi,
Gedib dəyər, baş yarar.
Sakit, rahat döyünən
Bir ürəyi qoparar.

Ağladar zülüm-zülüm,
Ağlamayan gözlərdən
Gilə-gilə yaş tökər,
Bax, o yaşı daş tökər.
Sərrafların dilində
Söz məqama uclar.
Min il də ötüb keçsə
Dəyişməz tərəvəti.
Bir nadanın dilində
Olmaz sözün dəyəri,
Dəyərsiz söz gətirməz
əlbəttə ki, hörməti.

Varlı-kasıb

Varlının kasıbla
sövdası tutmaz.
Biri çörəyə möhtac,
Biri bilmir "yox" nədir,
bilmir nədir ehtiyac.
Birinin hörməti çox,
"Salam" verib-alanı,
Bir az da sərvəti çox,
Saysan hesaba gəlməz.
Biri qara qəpikçün
oda vurur özünü,

közə atar özünü,
səhər-axşam çalışar,
yənə də üzü gülməz.
Qız verməzlər-almazlar
kasıb olan bir kəsə
sərvəti bol olanlar,
sərvətə qul olanlar.
İnsanlığı sərvətdə
görməyə alışıbdır
Düşüncəsi - ağılı
dəyməmiş, kal olanlar

Doğru axtardım

Sağımda-solumda doğru axtardım,
Baxdım əriyirəm yalan içində.
Yaxşını aradım, sanki iynəni
Axtarıb gəzirəm saman içində.

Gecəylə gündüzün rəngi bir oldu,
Yaxşıyla-yamanın cəngi bir oldu.
İnsanın zirəngi, ləngi bir oldu,
Keçirdim ömrümü ziyan içində.

Düşündüm, ayrılər düzələr bir gün,
Düşündüm, açılar çox müşkül, düyün.
İnsanlar əlimdən çəkdi ətəyin,
Yaşadım bir ömrü güman içində.

"Ağ-qara ilana lənət", dedilər,
Belədir bu tale-qismət, dedilər.
Hökmlə aldılar, "hörmət" dedilər,
Tək qaldım döyüşdə, meydan içində.

Şeir yazır indi çoxu

Bacardı, ya bacarmadı
 Şeir yazır indi çoxu.
 Bir deyən yox nə yazırsan,
 Niyə yolunu azırsan?
 Şeir sənlik deyil axı.
 Şeir yazır yaltaq, yalaq,
 Yazdıqları çoxu yalan.
 Şeir yazan cəllad da var,
 Mürəkkəbi qırmızı qan.
 Şeir yazır şair qardaş,
 Ağ vərəqdə yavaş-yavaş.
 Dostdan yazır, həm kəndindən,
 əlilərin, vəlilərin
 ağrı-acı, min dərdindən.

Görəcəymiz var imiş,
 Şeir yazır indi hamı.
 Biri qəlbi sözlə dolu,
 Biri yazır əldə camı.

Allahım gizlətdi məni

İnsanlara ağız açdım,
 Çoxları gözlətdi məni.
 Dostlarım əzab verdilər,
 Allahım gizlətdi məni.

Qohum-qardaş qorxma dedi,
 Qonşu bəri baxma dedi.
 Sutək azıb axma dedi,
 Allahım gizlətdi məni.

İnsanlar ya zaman səbəb,
 Qalmayıbdır hörmət, ədəb.
 Mat qalıb quruyanda ləb,
 Allahım gizlətdi məni.

Niyə dəbdi əmr eləmək,
 Zülm eləmək, cəbr eləmək?
 Əzab ikən ömr eləmək,
 Allahım gizlətdi məni.

Gül açıbdır qoxuyan yox,
 Güzəl çələng toxuyan yox.

Dedi, kitab oxuyan yox,
 Allahım gizlətdi məni.

"Allah olub" allahsızlar

"Allah olub" allahsızlar,
 İnsanlara tale yazır,
 Yoldan çıxıb yolun azır.
 Ürəklərmi daşa dönüb,
 Yoxsa da ki, insanlığın
 qığılıcı, odu sönüb?
 Bəlkə elə bu səbəbdən
 "Allah olub" allahsızlar,
 Kənar düşüblər ədəbdən.
 Hamı bəndə, mən də, sən də.
 Allahdan imdad umuruq
 İşimiz dara düşəndə.
 Kimin kimdən nəyi artıq?
 Bir dünyanın adamıyıq,
 Çoxbilmiş, ya xamıyıq.
 "Allah olub" allahsızlar,
 İnsanlara tale yazır,
 Yoldan çıxıb yolun azır

Xədicə

Tanrım gözəl yaradıb,
 Güldən, çiçəkdən incə.
 Gövhəri -ləl yaradıb,
 Şəkər, baldı Xədicə.

Özü boyda dünyadı,
 Sevinc qatır sevincə.
 Nağıldı, bir röyadı,
 Şəkər, baldı Xədicə.

Həzin - həzin can deyir,
 Can deməyim mən necə?
 Naz edir, özün öyür,
 Şəkər, baldı Xədicə.

İşiq saçsın ömrünə
 Gündüz Günəş, Ay gecə.
 Tanrım, şükür əmrinə,
 Şəkər, baldı Xədicə.